

Hämeenlinnan hallinto-oikeus
hämeenlinna.hao@oikeus.fi

Viite: Lausuntopyyntö, 10.7.2024

HÄMEENLINNAN HALLINTO-OIKEUELLE

ASIA Lausunto asiassa dnro 1514/03.04.04.04.24/2024, joka koskee Kari Rantasen valitusta Hartolan ympäristölautakunnan päätöksestä 4.6.2024 § 50.

VALITTAJA

Kari Rantanen

LAUSUNNON ANTAJA

Hartolan ympäristölautakunta
PL 16
19601 Hartola
puh. (03) 843 20

LAUSUNTO

Hartolan ympäristölautakunta on 4.6.2024 tehnyt päätöksen (50 §), jolla se on myöntänyt Hartotech Oy:lle maa-ainesluvan kymmeneksi (10) vuodeksi kiinteistöillä Hirsikulma 81-401-1-2756 ja Sorakumpu 81-401-1-2512. Maa-ainesluvasta on valittanut Kari Rantanen. Hämeenlinnan hallinto-oikeus pyytää Hartolan ympäristölautakunnan lausuntoa 30.8.2024 mennessä. Hartolan ympäristölautakunta on pyytänyt hallinto-oikeudelta lisäaikaa lausunnon antamiselle 6.9.2024 saakka. Asian diaarinumero hallinto-oikeudessa on 1514/03.04.04.04.24/2024.

Kari Rantanen vaatii valituksessaan, että muutoksenhakuviranomainen kumoaa Hartolan ympäristölautakunnan maa-aineslupapäätöksen siltä osin, kun siinä ei ole veloitettu luvan hakijaa poistamaan luvan kohdekiinteistöillä olevaa jätettä ennen ottamisluvun mukaisen toiminnan aloittamista. Lisäksi Rantanen vaatii päätöksen kumoamista sillä perusteella, ettei siinä ole edellytetty kiinteistöä 81-401-1-2512 (Sorakumpu) koskevan Hartolan kunnan ympäristölautakunnan 18.5.2016 antaman valmisbetonin valmistamista koskevan ympäristölupapäätöksen (Y6/2015) peruuttamista ennen maa-ainesluvan mukaisen toiminnan aloittamista.

Valituksen muilta osin Kari Rantanen vaatii hallinto-oikeudelta maa-aineslupapäätöksen muuttamista siten, että luvan ehdoksi asetetaan hakijalle, ympäristöluvan haltijalle taikka maanomistajalle velvoite poistaa luvan kohdekiinteistöillä oleva ympäristöluvanvaraiseen valmisbetonin valmistustoimintaan liittyvä jäte ennen maa-ainesten ottotoiminnan aloittamista. Valituksessa vaaditaan maa-ainesluvan muuttamista myös sillä perusteella, että luvan ehdoksi tulisi asettaa Hartolan kunnan ympäristölautakunnan 18.5.2016 myöntämän valmisbetonin valmistamista koskevan ympäristölupapäätöksen (Y6/2015) peruuttaminen.

Lisäksi Kari Rantanen vaatii valituksessaan maa-aineslupapäätöksen muuttamista sillä perusteella, ettei siinä ole käsitelty sitä, millä tavoin kiinteistöllä 81-401-1-2512 (Sorakumpu) voimassa olevan valmisbetonin valmistusta koskevan ympäristöluvan (Y6/2015) mukaista ympäristöluvanvaraista toimintaa ja maa-ainesten ottamistoimintaa harjoitetaan yhdessä eikä otettu huomioon, millä tavoin näitä toimintoja voitaisiin harjoittaa ympäristön ja etenkin pohjaveden pilaantumisen välttämiseksi. Valituksessa todetaan edelleen, että mainittujen toimintojen yhdessä harjoittaminen ei ylipäätään ole mahdollista turvallisesti, eivätkä mainitut luvat voisi siten olla voimassa samanaikaisesti. Valituksessa todetaan lisäksi, että mikäli vastoin valittajan käsitystä lupien katsottaisiin voivan olla voimassa samanaikaisesti, tulisi lupaehdoista käydä selvästi ilmi millä tavalla toimintoja harjoitetaan yhdessä.

Oikeudenkäyntikulujen korvaamisen osalta Kari Rantanen vaatii valituksessaan, että Hartolan kunta velvoitetaan korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut hallinto-oikeudessa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen 30 päivän kuluttua päätöksen antamisesta.

Vaatimukset

Hartolan ympäristölautakunta vaatii, että valitus hylätään perusteettomana.

Perustelut

Hartolan kunnan ympäristölautakunta viittaa lausunnossaan päätöksensä 4.6.2024 (Dnro 12/11.01.07/2024, § 50) perusteluihin sekä toteaa lisäksi seuraavaa:

Kiinteistöllä 81-401-1-2512, aikaisemmalta nimeltään Betonila, on 18.5.2016 myönnetty voimassa oleva ympäristölupa (Y6/2015) koskien valmisbetonin valmistusta. Betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan hakija on ollut vuonna 2016 Har-Be Oy. Nykyinen kiinteistön omistaja, ja nyt kysymyksessä olevan

valituksen alaisen maa-aineslupapäätöksen haltija, on ostanut kiinteistön aikaisemmin kiinteistöllä toimineelta Har-Be Oy:ltä. Har-Be Oy on hakenut betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan rauettamista Hartolan ympäristönsuojeluviranomaiselta 24.7.2024. Betonin tuotanto kiinteistöllä on lopetettu vuonna 2018.

Nykyinen kiinteistönomistaja, ja nyt kysymyksessä olevan valituksen alaisen maa-ainesluvan haltija on sitoutunut vastaamaan kiinteistöjen betonivalmistusta koskevan ympäristöluvan siivousvelvoitteen toteuttamisesta niin toiminnassa käytetyn laitteiston kuin alueella olevan betonijätteenkin osalta. Hän on myös ilmoittanut 26.7.2024 Hartolan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallisesti toteuttavansa kiinteistön siivousvelvoitteen. Kiinteistölle haudatusta betonista on otettu näytteet Labroc Oy:n toimesta sen laadusta sekä mahdollisista haitta-aineista. Tutkimuksen perusteella betoni soveltuu hyötykäyttöön kaikissa valtioneuvoston asetuksen osoittamissa maarakennuskohteissa (Vna 843/2017). Betonijätteelle on saatu 24.7.2024 Sysmän kunnan ympäristönsuojelulta lupa hyödyntää betoni maarakentamisessa.

Kiinteistöllä sijaitsevasta kaivosta on otettu myös vesinäyte 8.5.2024, jonka osalta on todettu, että näytevesi ei täytä kaivovedelle asetettua suositusta sameuden osalta. Muilta tutkituilta ominaisuuksiltaan kaivovesi täyttää asetetut laatuvaatimukset ja -suositukset (Kaivoveden tutkimukset ja laadun arviointi perustuvat Sosiaali- ja terveysministeriön asetukseen 401/2001 1 § kohta 3). Vuonna 2023 ja 2024 kiinteistöiltä on purettu betonivalmistuksessa käytetyt hallit ja rakennelmat lukuun ottamatta kuljetinta. Kiinteistönomistaja on ilmoittanut, että kiinteistöjen siivoustyö saadaan suoritettua vuoden 2025 loppuun mennessä. Joka tapauksessa Hartolan kunnan ympäristölautakunta rauettaa kiinteistöllä 81-401-1-2512 toistaiseksi voimassa olevan betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan vasta siinä vaiheessa, kun lupaan kohdistuva siistimisvelvoite on täytetty ja alueella on suoritettu sen osalta loppukatselmus.

MAA-AINESLUVAN MYÖNTÄMISEN EDELLYTYKSET

Maa-aineslain 6 §:ssä säädetään luvan myöntämisen edellytyksistä. Pykälän 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3

§:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on lisäksi otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Valituksessa todettua maa-ainesluvan harjoittamisen edellytyksistä

Kari Rantasen valituksessa todetaan, että valituksenalaisen maa-ainesluvan toisella kohdekiinteistöllä 81-401-1-2512 (Sorakumpu) on toistaiseksi voimassa olevana ympäristölupa koskien valmisbetonin valmistusta, mutta maa-ainesluvassa ei ole käsitelty sitä, millä tavoin mainittujen toimintojen yhdessä harjoittaminen suoritetaan. Valituksessa todetaan lisäksi, ettei maa-ainesluvassa ole käsitelty myöskään sitä, millä tavoin näitä toimintoja voitaisiin harjoittaa yhdessä ympäristön ja etenkin pohjaveden pilaantuminen välttäen.

Valituksessa todetaan myös, että valituksenalaisen maa-aineslupapäätöksen mukaisen maa-ainesten ottamisen sekä kiinteistöllä 81-401-1-2512 voimassa olevan ympäristöluvanvaraisen valmisbetonin valmistusta koskevan ympäristölupapäätöksen mukaisen toiminnan harjoittaminen yhdessä ei ole ylipäätään turvallista. Valituksessa todetaan, etteivät mainitut luvat voi olla voimassa samanaikaisesti. Valituksessa todetaan, että mikäli vastoin valittajan näkemystä niiden voitaisiin katsoa voivan olla voimassa samanaikaisesti, tulisi maa-aineslupapäätöksen ehdoista käydä selvästi ilmi, millä tavoin toimintoja harjoitetaan yhdessä. Valituksessa todetaan myös, että maa-ainesluvassa oleva yleisluontoinen maininta siitä, että kiinteistöillä oleva betoni tullaan kierrättämään maanrakennuksessa ei ole riittävän täsmällinen, huomioiden riskit pohjaveden sekä maa-ainesten ja betonin sekoittumisen osalta, jolloin siistimistoimenpiteet sekä maa-ainesten ottaminen tulisi erottaa maa-ainesluvassa sekä varsinaisessa ottamistoiminnassa.

Valituksessa todetaan lisäksi, että valituksenalaisen maa-aineslupapäätöksen kohdekiinteistöön on kohdistunut merkittäviä ja tunnistettuja ympäristöturvallisuuskäsitteitä jo valmisbetonin valmistamista koskevan toiminnan osalta eikä ympäristöluvan ehtoja ole noudatettu alueen siistimisen osalta. Valituksessa todetaan, että maa-ainesten ottamisluvan mukaisen kiinteistön käyttötarkoituksen muuttuessa, ympäristölupaan liittyvät alueen siistimiseen liittyvät hankaluudet ovat toteutumassa. Valituksessa todetaan myös, että alueen siistiminen ympäristöluvanvaraiseen betonivalmistukseen liittyvän toiminnan osalta on suoritettava loppuun ennen maa-ainesluvan mukaisen ottamistoiminnan aloittamista,

koska ottamistoiminnan päätyttyä riskit siistimisvelvoitteen täyttämisen laiminlyönnistä voisivat toteutua.

Valituksessa todetaan lisäksi, että maa-ainesluvan mukaisen ottamistoiminnan kohdekiinteistöllä 81-401-1-2512 voimassa olevan ympäristöluvan lupaehtoja tulee edelleen noudattaa sekä viitataan ympäristölupaan sisältyviin lupamääräyksiin.

Valituksenalaisen maa-ainesluvan mukaisen ottamistoiminnan harjoittamisen edellytysten täytyminen

Kuten maa-aineslain 6 §:n mukaisesti säädetään, ja säännöksen sanamuodosta ilmenee, maa-aineslain mukainen lupaharkinta on oikeusharkintaa, jossa arvioidaan yksittäistapauksellisesti ottamisluvan myöntämisen edellytysten täyttymistä maa-ainesten ottamiseen maa-aineslain sääntelyä noudattaen. Lain 6 §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä lupa tulee myöntää. Kuten Hartolan ympäristölautakunnan myöntämästä valituksenalaisesta maa-aineslupapäätöksestä ilmenee, ei kiinteistöllä harjoitettava maa-ainesten ottaminen ole ennalta arvioiden ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa ja asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty lain 6 §:ssä edellytetyllä tavalla sekä tarvittavat lupamääräykset annettu lain 6 ja 11 §:n vaatimusten mukaisesti. Hartolan ympäristölautakunnan lupapäätöksessä lupamääräyksiin rajoitetun toiminnan luvan myöntämisedellytykset täyttyvät, joten maa-aineslupa on tullut myöntää.

Vastoin valittajan käsitystä, valmisbetonin valmistusta koskeva ympäristölupa (Y6/2015) sekä valituksenalainen maa-aineslupa ovat kaksi erillistä hanketta, joissa luvan myöntämisen edellytysten täyttymisen arviointi sekä muut lupiin liittyvät asiat ratkaistaan omissa menettelyissään. Maa-ainesluvan myöntämisen edellytykset määräytyvät maa-aineslain (555/1981) sääntelyn mukaisesti. Ympäristöluvanvaraisen betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan myöntämisedellytykset määräytyvät ympäristönsuojelulain (527/2014) sääntelyn mukaisesti. Näin ollen, ja toisin kuin valittaja on vaatinut, maa-aineslupaharkinnassa ja maa-aineslain sääntelyn puitteissa lupaviranomainen ei voi arvioida ympäristöluvanvaraiseen valmisbetonin valmistustoimintaan liittyviä määräyksiä tai muitakaan tekijöitä, vaan siihen liittyvät tekijät on ratkaistu omassa menettelyssään ympäristölupaharkinnan yhteydessä.

Lisäksi toisin kuin valittajan käsitys on, estettä maa-ainesluvan ja ympäristöluvan samanaikaiselle olemassaololle kiinteistöllä ei ole valittajan esittämät

turvallisuuskohdat huomioiden. Valituksenalaisen maa-aineslupan lupaharkinnassa on nimenomaisesti arvioitu ottamistoiminnan edellytysten täytyminen sekä annettu tarvittavat lupamääräykset lain mukaisesti.

Toisin kuin valittajan näkemys on, valituksenalaisessa maa-ainesluvassa ja siihen liittyvässä lupaharkinnassa ei ole mahdollista myöskään ottaa maa-aineslain sääntelyn mukaisesti kantaa betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan siistimisvelvoitteen laiminlyöntiin. Siistimisvelvoite kohdistuu nimenomaisesti kiinteistöllä 81-401-1-2512 betoninvalmistusta koskevaan ympäristöluvanvaraiseen toimintaan. Ne valittajan esittämät seikat, että jo valmisbetonin valmistusta koskevan toiminnan osalta, eli alueella aikaisemmin toimineen toiminnanharjoittajan ympäristöluvanvaraisen toiminnan osalta, ei ole noudatettu ehtoja alueen siistimisestä, ei voida myöskään arvioida maa-aineslupaharkinnan yhteydessä edellä mainituin perustein.

On selvää, kuten valittaja on tuonut valituksessaan esille, että kiinteistöllä 81-401-1-2512 toistaiseksi voimassa olevan valmisbetonin valmistusta koskevan ympäristölupapäätöksen määräyksiä tulee noudattaa. Kuten edellä on todettu, Har-Be Oy on hakenut betoninvalmistusta koskevan ympäristöluvan rauettamista, joka käsitellään omassa menettelyssään ympäristönsuojelulain mukaisesti, joka tapauksessa valituksenalaisesta maa-aineslupapäätöksestä erillään. Selvytyenä voidaan lisäksi todeta, toisin kuin valittajan näkemys näyttäisi olevan ja kuten edellä mainituilla perusteilla ilmenee, ettei tuon ympäristölupapäätöksen määräysten noudattamisesta voida miltään osin määrätä valituksenalaisessa maa-ainesluvassa.

Toisin kuin valittajan näkemys on, valituksenalaisessa Hartolan ympäristölautakunnan myöntämässä maa-ainesluvassa myös ympäristöön sekä pohjaveteen liittyvät riskitekijät on otettu asianmukaisesti huomioon ja niiden osalta on annettu riittävät lupamääräykset maa-aineslain 11 §:n mukaisesti.

Edelleen myös ympäristöön ja pohjavesiin liittyvien tekijöiden arviointi sekä näihin liittyvät lupamääräykset perustuvat valituksenalaisessa maa-ainesluvassa nimenomaisesti kysymyksessä olevaan maa-ainesten ottamisesta aiheutuviin mahdollisiin riskeihin, jossa ei voida arvioida betonin valmistusta koskevan ympäristöluvan määräyksiä tai sisältöä. Lisäksi valittajan valituksessaan esittämä väite siitä, että valituksenalaisessa maa-ainesluvassa oleva yleisuontoinen maininta betonijätteen hyödyntämisestä maarakentamisessa ei ole riittävä, pohjaveden suojeluun liittyvien riskitekijöiden taikka mahdollisia haitallisia aineita sisältävän

betonin ja maa-ainesten sekoittumisen riskin vuoksi, on myös perusteeton. Maa-ainesluvassa on nimenomaisesti lupamääräyksissä (määräys 22) määrätty, että mikäli maa-ainesten oton yhteydessä havaitaan maaperän pilaantuneisuutta, tulee ottaminen keskeyttää ja ilmoittaa siitä ELY-keskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, jonka jälkeen arvioidaan pilaantuneisuus, puhdistustarve ja jatkotoimenpiteet.

Hartolan ympäristölautakunta siis katsoo, toisin kuin valittaja, että maa-ainesten ottamisesta ympäristölle aiheutuvan mahdollisen haitan sekä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi maa-ainesluvassa annetuissa lupamääräyksissä on riittäväällä tavalla otettu huomioon ympäristöön liittyvät näkökohdat sekä pohjaveden suojele.

Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus

Kari Rantasen valituksessa on todettu, että Hartolan kunta on velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut. Valituksessa on todettu, että valitus on ollut tarpeellinen sekä kiinteistöä koskevan siistimisvelvoitteen asettamisen että samaa kiinteistöä koskevien päällekkäisten ja eri toimijoille myönnettyjen lupien vaikutuksen huomioimiseksi. Valituksessa on todettu myös, että valituksenalainen maa-aineslupa on siten viranomaisen menettelystä johtuen virheellinen. Valituksessa on lisäksi todettu, että olisi kohtuutonta, jos valittaja yleistä ja ympäristön etua ajaessaan joutuisi vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan itse.

Valittajan vaatimus siitä, että Hartolan kunnan tulisi korvata hänen oikeudenkäyntikulunsa on perusteeton.

Kuten edellä on todettu, valituksenalaisen maa-aineslupapäätöksen mukaisella ottamisalueella voimassa oleva valmisbetonin valmistusta koskevan ympäristöluvan osalta alueella on voimassa oleva siistimisvelvoite. Valittajan valitusperuste on siistimisvelvoitteen antamisen osalta perusteeton. Siistimisvelvoite on alueen osalta jo annettu ympäristöluvassa, joka ei liity valituksenalaisen maa-ainesluvan mukaiseen toimintaan. Valituksenalaisessa maa-ainesluvassa ei siis ole perusteita määrätä siistimisvelvoitteesta toiminnanharjoittajalle.

Kuten edellä on tuotu myös esille, alueella voimassa oleva ympäristölupa sekä nyt kysymyksessä oleva valituksenalainen maa-aineslupa ovat kaksi erillistä hanketta, joihin liittyvät lupaharkinta ja -menettelyt ratkaistaan edellä käsitellyin tavoin

molempien osalta itsenäisesti. Kuten edellä on todettu, valituksenalaisessa maa-ainesluvassa lupaharkinta on toteutettu lain mukaisesti ja luvassa on annettu tarpeelliset määräykset toiminnan harjoittamiseksi. Valituksenalainen maa-aineslupa ei ole siten viranomaisen menettelystä johtuen virheellinen.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 95 §:n mukaisesti säädetään oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuuden muodostumisesta, jossa otetaan huomioon niin kohtuullisuuteen kuin asian oikeudelliseen epäselvyyteen, osapuolten toimintaan sekä asian merkitykseen asianosaiselle liittyvät näkökohdat.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain esitöiden, lain 95 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan (HE 29/2018 vp, s. 167–168):

”oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevassa ratkaisussa olisi kysymys kuluvastuun kohtuullisuuden kokonaisarvioinnista.”

Perusteluissa todetaan, että esimerkiksi asian oikeudellisella epäselvyydellä olisi merkitystä arvioitaessa oikeudenkäynnin osapuolten korvausvelvollisuuden muodostumista. Jos asia on ollut aidosti tulkinnanvarainen tai muuten epäselvä, asiansa hävinneelläkin osapuolella on voinut olla oikeudenkäyntiin perusteltua aiheutta. Tämä olisi perustelujen mukaan erityinen syy, joka voisi poistaa hävinneen osapuolen korvausvelvollisuuden tai alentaa sitä.

Edelleen näiden perustelujen mukaan todetaan lisäksi, että jos oikeudenkäynnin tarve on aiheutunut viranomaisen selvästi lainvastaisesta ratkaisusta, olisi kohtuullista, että yksityinen asianosainen saa korvausta hänelle tästä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista. Tällainen tilanne voi olla käsillä perustelujen mukaan esimerkiksi silloin, kun viranomainen on päätöstä tehdessään ylittänyt toimivaltansa tai kun kyse on selvästi harkintavallan väärinkäytöstä.

Perustelujen mukaan arvioitaessa oikeudenkäynnin osapuolten korvausvelvollisuuden perusteita, huomiota tulee kiinnittää erityisesti asiassa annettuun ratkaisuun samalla tavoin kuin ennen oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain voimaantuloa. Tältä osin perusteluissa viitataan ennen oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia voimassa olleen hallintolainkäyttölain (586/1996) 74 §:n korvausvelvollisuussäännökseen. Hallintolainkäyttölain 74 §:n 2 momentissa säädettiin julkisen asianosaisen korvausvelvollisuuden määräytymisperusteiden harkinnasta. Tuon lainkohdan mukaan julkisen asianosaisen korvausvelvollisuutta harkittaessa tuli erityisesti ottaa huomioon se, aiheutuiko oikeudenkäynti viranomaisen virheestä.

Kysymyksessä olevassa valituksenalaisessa maa-aineslupapäätöksessä ei ole kohtuuttomuuteen viittaavia näkökohtia sen osalta, että valittaja joutuu vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan. Asia ei ole oikeudellisesti epäselvä tai tulkinnanvarainen, eikä Hartolan kunnan toiminnassa ole ollut kysymys oikeudenvastaisesta toiminnasta taikka virheellisestä päätöksestä, vaan lupaharkinnassa ja päätöksenteossa on huomioitu asianmukaisella tavalla niin maa-aineslain lupaharkintaa ja -menettelyä koskevat säännökset kuin hyvän hallinnon periaatteetkin. Oikeudenkäynti ei ole siten aiheutunut viranomaisen virheestä.

Hartolan ympäristölautakunta katsoo, että asia on kokonaisuudessaan hyvin selkeä, ja on selvää, että maa-ainesten ottaminen tai valmisbetonin valmistusta koskevat toiminnot vaativat eri ympäristölakeihin perustuvat luvat, jolloin myös näiden eri hankkeiden lupaharkinnassa ja -menettelyssä sovelletaan juuri kyseiseen toimintaan liittyvää lainsäädäntöä. Siten se seikka, että valittaja on katsonut maa-aineslupaharkinnassa voitavan ottaa arvioitavaksi kiinteistöllä 81-401-1-2512 (Sorakumpu) voimassa olevaan ympäristöluvanvaraiseen betoninvalmistukseen liittyviä lupamääräyksiä tai muita seikkoja ei voi olla perusteena sille, että Hartolan kunta olisi velvollinen korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n sääntely, ja edellä mainitut lain esitöihin liittyvät perustelut huomioiden, valituksenalaisessa päätöksessä ei voida nähdä olevan kyse epäselvästä tai tulkinnanvaraisesta asiasta, viranomaisen lainvastaisesta ratkaisusta, toimivallan ylityksestä, harkintavallan väärinkäytöstä taikka muustakaan viranomaisen oikeudenvastaisesta menettelystä tai virheestä.

Näiden perustelujen mukaisesti Hartolan ympäristölautakunta katsoo, että myös valittajan oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus tulee hylätä, ja asian laatu huomioiden ei ole kohtuutonta, että valittaja joutuu vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan itse.

Kari Rantanen ei ole valituksessaan tuonut mitään uusia asioita, joita lautakunnan olisi päätöksen teossaan tullut ottaa huomioon. Lautakunta katsoo, että lautakunnan tekemää maa-aineslupa päätöstä ei tule muuttaa.